

لقمه و لقمان

دوش دیگر لون این می داد دست
لقمه چندی در آمد، ره بیست
بهر لقمه، گشته لقمانی گرو
وقت لقمان است، ای لقمه برو
این دهان بستی دهانی باز شد
تا خورنده لقمه های راز شد

فرا رسیدن ماه رمضان را به همه دوستان تبریک می گویم؛ امیدوارم عزیزان در سحرها و لیالی پیش رو، احوال خوش باطنی و تجربه های کبوترانه را نصیب برند و با خلاف آمد عادت عمل کردن، لقمه های راز و لقمان های متعددی را صید کنند. لطفاً در آن لحظات نیکو، مرا نیز یاد کنید... معمولاً، در هر رمضان، عموم آیات مکی قرآن را مرور می کنم و از خواندن و شنیدن آنها به صورت ترتیل اوقاتم خوش می شود. چنانکه تئودور نولدکه، اسلام شناس آلمانی معاصر آورده، می توان آیات مکی را به سه دوره تقسیم کرد: دوران ابتدایی، دوران میانی و دوران انتهایی. آهنگین، کوتاه و کوبنده و تصویری بودن از اوصاف آیات مکی ابتدایی است (نظیر سوره های مزمل و مدثر و تکویر)؛ آیات دوران میانی طولانی تر است، در آنها از خداوند و امر متعالی به صفت «الرحمن» یاد شده، همچنین ذکر پیامبران پیشین رفته است. در آیات انتهایی مکی نیز روایت های پیامبران گذشته از منظر دیگری محل تأکید قرار گرفته است...

در ماه رمضان، می توان آیات مکی قرآن را مرور کرد و شنید، «ربنا» و دیگر آوازه ها و تصنیف های دل انگیز استاد شجریان را گوش کرد و حظّ وافر برد و به «کودکی شورآبها» رفت و «ارتباط گمشده پاک» را تجربه کرد و به «خلوت ابعاد زندگی» سفر کرد:

«لب دریا برویم / توردر آب بیندازیم / و بگیریم طراوت را از آب / ... ریه را از ابدیت پر و خالی بکنیم / روی پای تر باران به بلندی محبت برویم / در به روی بشر و نور و گیاه و حشره باز کنیم».